

Bedenimin İsyanı

– İbrahim COŞAR · 25 Ekim 2020

BEDENİMİN İSYANI

Yorulan dizlerimin isyanını diyorum,
-Biri değil ikisi- sızlanıp duruyorum.
Önceden aldırmazdım, şimdi hissediyorum;
Dizlerin hesabını yıllardan soruyorum.

Vücut biraz kemikli biraz da yağlı, etli;
Bu yüzden huzursuzum bu yüzden ruh kasvetli.
Ya kalbim, o da erken bırakmaya niyetli...
Çıkmaz bir sokaktayım, bir çıkış arıyorum.

Göbek ana yoldayken ayak arka sokakta(!)
Benim gibi gamsızın tüm bedeni bataкта;
Erkeksen yüzü koyun yat bakalım yataкта;
Nefesler daraldıkça kabuslar görüyorum.

Sigaradan boşandım, nefes almaya daldım;
Kıymalı, yufka yürek; gel diye haber saldım.
Su böreği gurbette, epeyce hasret kaldım.
Hatırıma geldikçe mum gibi eriyorum.

Allah” Yürü ya kulum” der diye bekliyordum,
Doktorum “Yürü” diyor, ben de yedekliyordum(!)
Böylece dertlerime yeni dert ekliyordum.
Aklım sıra kendimi kendimden koruyorum.

Coşari, pembe düşler artık koyu mu koyu;
Hiçbir tabip vermiyor bu derde güvenoyu
Kendi açtığım yara kanadıkça gün boyu;
Boş yere sabır denen taşları sarıyorum.

25.10.2020/Samsun

İbrahim COŞAR